

Piatok 17. týždňa

Mt 13,54-58

Viera v Krista

Povzbudiť k vytrvalosti a k "nezovšedneniu" nášho vzťahu k Ježišovi

Každý z nás sa rád vracia tam, kde prežil svoje detstvo, mladosť, do rodného kraja, do rodičovského domu. Každý tu rád prichádza z rozbúreného mora života, pretože vie, že tu nájde pochopenie, súcit a útechu.

Známe porekadlo: „*Nik nie je prorokom vo svojej vlasti*” sa nedá ani lepšie vyjadriť než týmto príbehom, ktorý sme práve počuli: „*Vari to nie je tesárov syn? Skade má to všetko?*” (Mt 13,55.57)

Ježiš vyrástol v Nazarete. Teraz prichádza do svojho rodného mesta, aby tam učil. S akými pocitmi tu prichádzal Spasiteľ. Ježiš prišiel, aby zvestoval aj tu Evanjelium a Božie kráľovstvo. Pravdepodobne sa všetci ponáhľali, aby si vypočuli svojho mladého krajana, ktorý už na nejednom mieste vyvolal medzi ľuďmi taký rozruch. Spočiatku sa čudovali, ako Ježiš majstrovsky kázal a robil veľké divy. Pôvodný úžas nad jeho učením prechádza k základnej otázke: Kto je ten nazaretský? To, že Nazaretčania poznajú Ježiša, jeho rodinu, je im prekážkou uveriť, že Ježiš je Mesiáš. A pretože zázraky predpokladajú vieru, ktorá jediná umožňuje pochopiť ich pravý význam, nevera obyvateľov Nazareta zabráni, aby tu Ježiš mohol konať zázraky.¹

A tak Nazaretčania premeškali vynikajúcu príležitosť. Viete si predstaviť Ježišovu túžbu požehnať zvlášť týchto ľudí – svojich starých priateľov, susedov, možno aj členov svojej širokej rodiny. Akú nezvyčajne ťažkú situáciu a tragiku skrýva v sebe tento Ježišov pobyt v Nazarete. On, ktorého poslal Boh, aby spasil svet, ktorého Boh poslal k strateným ovciam domu Izraela na odpustenie hriechov pre mnohých sa stáva predmetom hriechu a pohoršení.²

Viera znamená naprosté prijatie a príľnutie k Ježišovej osobe. Chce, aby sme ho poznali ako Pána a Spasiteľa, ako brata a priateľa.

Jeden rabín navštívil učených mužov. Prekvapil ich otázkou: „Kde býva Boh?” Smiali sa mu a vraveli: „Čo to rozprávate? Veď celý svet je plný jeho nádhery a velebnosti.” On však odpovedal na svoju vlastnú otázku takto: „Boh býva všade, kam ho pozveme.”³

¹ ZEVINI, G.: *Lectio divina*. Kostelní Vydří : Karmelitánské nakladatelství, 2004, s. 278.

² RIENECKER, F.: *Wupertálska študijná Biblia*. Bratislava : Creativpress v. o. s., 1992, s. 230-231.

³³ FEDUŠ, M.: *Z múdreho notesa*. Prešov : Vydavateľstvo Michala Vaška, 1998, s. 65.

A tak nebuďme ako Nazaretčania, ktorí odmietli uveriť v Krista. Využime príležitosť, že každý deň sa s ním môžeme stretávať, zažívať jeho prítomnosť a ďakujeme mu, že je vždy s nami a nikdy nás neopustí. Ježiš chce prejsť každý úsek našej cesty s nami, chce nás povzbudiť a hovoriť nám o neuveriteľnej láske Boha. Chce nám ukázať cestu do nášho nebeského domova.

Amen.

WWW.EVANJELIJA.CH.SK
